

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Iurie Bejenaru,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală, în privința lui

Leșno Alexandru XXX, născută la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 05.09.2016 pînă la 13.04.2017;

Instanța de apel de la 08.06.2017 pînă la 23.10.2018;

Instanța de recurs de la 17.08.2019 pînă la 21.01.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 aprilie 2017, Leșno Alexandru a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Leșno Alexandru este învinuit de către organul de urmărire penală de neexecutarea intenționată în cadrul procedurii de executare silită aflată în gestiunea executorului judecătoresc Gavrilan Natalia, a hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iunie 2015, prin care s-a dispus încasarea de la acesta în beneficiul lui Ivașciuc Iacov a datoriei în mărime de 102 500 dolari SUA și 131 000 Euro.

Astfel, Leșno Alexandru fiind obligat să execute hotărârea judecătorească menționată prin intermediul a numeroase acțiuni de executare silită întreprinse de către executorul judecătoresc Gavrilan Natalia, prin diferite metode s-a eschivat de la cerințele executorului judecătoresc, context în care în adresa Judecătoriei Ialoveni a fost înaintat procesul-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale de neexecutare intenționată sau eschivare de la executarea hotărârii judecătorești în baza art. 318 din Codul contravențional.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 septembrie 2015, Leșno Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 din Codul contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 1 000 lei pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi prin care inculpatul Leșno Alexandru să fie condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- sentința de achitare a inculpatului este ilegală și neîntemeiată;
- instanța de fond nu a ținut cont de probele prezentate de către organul de urmărire penală, și anume, declarațiile martorilor Ivașciuc Iacov, Gavrilean Natalia, ordonanța privind recunoașterea documentelor în calitate de mijloc material de probă și anexarea lor la cauza penală;

- inculpatul pînă la momentul actual nu a executat hotărârea primei instanțe din data de 23.06.2015 prin care s-a dispus încasarea de la Leșno Alexandru a datoriei în mărime de 102500 dolari SUA și 131000 Euro.

- instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului, privind nerecunoașterea vinovăției, or, potrivit acestor declarații contradictorii a inculpatului se confirmă încă odată în plus vinovăția lui. Potrivit declarațiilor inculpatului, acesta nu a părăsit țara, ceea ce contravine informației anexate la cauza penală, care demonstrează că inculpatul a părăsit țara, dar printr-o zonă necontrolată, asupra căruia fapt indică înregistrarea doar a intrărilor în țară prin Aeroportul Chișinău, lipsind însă înregistrările de ieșire din țară, care sunt evidente, atîta timp cît persoana nu poate intra pe teritoriul unui stat pe care nu l-a părăsit. Tot aici atenționează asupra intenției de a se eschiva de la executarea hotărîrii instanței de judecată, inclusiv prin încălcarea interdicției de părăsire a țării, despre care acesta a menționat că nu cunoștea, or părăsirea teritoriului statului R.Moldova printr-o zonă necontrolată nu poate fi explicată altfel, mai ales dacă întoarcerea în țară a fost posibilă printr-o zonă legal existentă și controlată de autoritățile statului R.Moldova.

- inculpatul a avut intenția de a induce în eroare organele de drept și de judecată atît timp cît a făcut afirmații echivoce referitor la adresa de domiciliu la care putea fi citat, invocând de nenumărate ori că adresa sa de domiciliu este pe str. XXX, unde la fel a fost citat, iar adresa de pe str. XXX nu este adresa sa de domiciliu, afirmînd că acesta de mai mulți ani nu locuiește acolo, fapt care contravine informației plasate în conținutul cererii de recurs adresată Curții de Apel, unde a fost indicată adresa de pe str. XXX. Prin acestea, dar și prin mai multe alte afirmații și acțiuni, inculpatul încă de la bun început a jonglat cu oportunitățile oferite de lege în sensul eschivării de la răspundere pentru o faptă comisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, a fost admis apelul procurorului, casată sentința atacată și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Recunoaște culpabil pe Leșno Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, în baza căruia, a-i numi pedeapsa penală sub formă închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele: Este cert stabilit că, Leșno Alexandru în cadrul procedurii de executare silită aflată în gestiunea executorului judecătoresc Gavrilan Natalia, nu a executat intenționat hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 iunie 2015, prin care s-a dispus încasarea de la acesta în beneficiul lui Ivașciuc Iacov a datoriei în mărime de 102 500 dolari SUA și 131 000 Euro.

Astfel, Leșno Alexandru fiind obligat să execute hotărârea judecătorească menționată prin intermediul a numeroase acțiuni de executare silită întreprinse de către

executorul judecătoresc Gavrilan Natalia, prin diferite metode s-a eschivat de la cerințele executorului judecătoresc, context în care în adresa Judecătoriei Ialoveni a fost înaintat procesul-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale de neexecutare intenționată sau eschivare de la executare, hotărârii judecătorești în baza art. 318 din Codul contravențional.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 septembrie 2015 Leșno Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 din Codul contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 1 000 lei pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Cu toate că inculpatul Leșno Alexandru nu a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că vina lui se probează, cu certitudine, prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate, cum ar fi: declarațiile martorilor Ivașciuc Iacov și Gavrilan Natalia.

Suplimentar, fiind audiată în instanța de apel a declarat că după prima instanță a fost întocmit repetat un proces-verbal cu privire la contravenție în privința lui Leșno Alexandru a fost expedit de Ababii Liliana. A menționat că, inculpatul se eschivează de la executare, executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile, a fost citat repetat debitorul, scrisorile au fost întoarse, de la strada mun. Chișinău, str. N. Testemițanu, nr. 18/8. A explicat că ieșirea în teren nu a dus la nimic, deoarece gardul era înalt, iar poarta era închisă, iar la telefon nu răspundea nimeni. A comunicat că a fost verificată baza de date Acces, că inculpatul din luna iulie anul 2014 nu ieșea prin frontiera controlată de autoritățile Republicii Moldova, însă este informația că acesta doar intra în țară, sunt reflectate intrările, iar ieșirile nu sunt indicate. În anul 2015 date curente privind domiciliul lui nu sunt, inculpatul nu a comunicat noul domiciliu.

În urma verificării probelor instanța de apel a ajuns la concluzia că, argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpatului Leșno Alexandru, invocate în apelul depus împotriva sentinței de achitare sunt fondate, deoarece instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, în sentința atacată instanța de fond a respins în totalmente probele acuzării, prin care cu certitudine se confirmă comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală și vinovăția inculpatului Leșno Alexandru, greșit a ajuns la concluzia de achitare pe motiv că, nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 320 alin. (1) Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în inacțiunea de executare sau eschivare de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

În esență, ambele aceste modalități se reduc la refuzul expres (neexecutarea) sau refuzul tacit (eschivarea) de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Se reține că, o condiție obligatorie pentru tragerea făptuitorului la răspundere în baza art. 320 alin. (1) Cod penal este ca neexecutarea sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată să fie comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Raportând cele menționate mai sus la speța în cauză, instanța de apel a reținut că inculpatul a realizat latura obiectivă a infracțiunii incriminate, or, Leșno Alexandru în mod intenționat nu execută și se eschivează de la executarea hotărârii Judecătoriei

Botanica, mun. Chişinău din 23 iunie 2015, în cadrul procedurii de executare silită desfăşurată de executorul judecătoresc Gavrilan Natalia, fapt pentru care a fost sancţionat cu amendă în mărime de 1 000 lei, în baza art. 318 Cod contravenţional, în temeiul hotărârii Judecătoriai Ialoveni din 29 septembrie 2015.

De asemenea, în instanţa de apel, în cadrul cercetării judecătoreşti, prin înscrisurile prezentate de către acuzatorul de stat şi anexate la materialele cauzei, se confirmă faptul că după aplicarea sancţiunii contravenţionale, în temeiul hotărârii Judecătoriai Ialoveni din 29 septembrie 2015, de către executorul judecătoresc Gavrilan Natalia au fost efectuate mai multe acţiuni de executare silită, în vederea executării silite a documentului executoriu, hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chişinău din 23 iunie 2015, care nu s-au soldat cu succes, din motiv că inculpatul/debitorul Leşno Alexandru nu se află la adresa de domiciliu declarată, nu recepţionează actele expediate în adresa sa de către executorul judecătoresc, precum şi părăseşte hotarele Republicii Moldova, contrar interdicţiei de a părăsi ţara.

Contrar opiniei instanţei de fond, privind lipsa unei hotărâri irevocabile în privinţa lui Leşno Alexandru cu privire la aplicarea sancţiunii pentru comiterea contravenţiei de neexecutare sau eschivare de la executarea unei hotărâri judecătoreşti, instanţa de apel relevă faptul că dispoziţia normei prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal, reglementează posibilitatea tragerii la răspundere penală doar dacă fapta a fost comisă după aplicarea sancţiunii contravenţionale. Prin urmare, condiţia de bază în vederea aplicării art. 320 Cod penal este ca făptaşul să nu execute sau să se eschiveze de la executarea hotărârii instanţei de judecată, în continuare, după aplicarea sancţiunii contravenţionale conform art. 318 Cod contravenţional. Norma penală nu prevede condiţia existenţei unei hotărâri irevocabile în acest sens, or, hotărârea emisă pe cauza contravenţională este executorie din momentul pronunţării, însă cu drept de atac cu recurs în termen de 15 zile.

Instanţa de apel a menţionat că, fiind audiat suplimentar în şedinţa instanţei de apel, martorul Gavrilan Natalia a declarat că „după prima instanţă a fost întocmit repetat un proces-verbal cu privire la contravenţie în privinţa lui Leşno Alexandru, executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile, a fost citat repetat debitorul, scrisorile au fost întoarse, de la strada XXX. Ieşirea în teren nu a dus la nimic, deoarece gardul era înalt, iar poarta era închisă, iar la telefon nu răspundea nimeni. A verificat baza de date Acces, astfel, inculpatul din luna iulie anul 2014 nu ieşea prin frontiera controlată de autorităţile Republicii Moldova, însă este informaţia că acesta doar intra în ţară, sunt reflectate intrările, iar ieşirile nu sunt indicate. În anul 2015 date curente privind domiciliul lui nu sunt, inculpatul nu a comunicat noul domiciliu.”

Subsecvent, conform conţinutului declaraţiilor martorului Gavrilan Natalia apreciate în coraport cu probele anexate de către acuzatorul de stat, instanţa de apel constată că inculpatul Leşno Alexandru a săvârşit fapta infracţională prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal, or, după aplicarea sancţiunii contravenţionale în temeiul hotărârii Judecătoriai Ialoveni din 29 septembrie 2015, executorul judecătoresc Gavrilan Natalia a întreprins mai multe acţiuni de executare silită, iar inculpatul Leşno Alexandru nu a executat intenţionat şi s-a eschivat de la executarea hotărârii Judecătoriai Botanica, mun. Chişinău din 23 iunie 2015.

Astfel, neexecutarea intenţionată a hotărârii judecătoreşti de către Leşno Alexandru se manifestă prin refuzul expres (comunicat verbal de către inculpat, conform declaraţiilor martorilor) de a executa hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chişinău din 23 iunie 2015, prin care s-a dispus încasarea de la acesta în beneficiul lui Ivaşciuc Iacov a datoriei în mărime de 102 500 dolari SUA şi 131 000 Euro, de

asemenea, prin refuzul de a permite accesul executorului judecătoresc în ograda, domiciliul lui Leșno Alexandru.

Totodată, eschivarea de la executarea hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 iunie 2015 se manifestă prin schimbarea domiciliului inculpatului fără a comunica acest fapt executorului judecătoresc, eschivarea de la prezentarea în fața executorului judecătoresc, părăsirea hotarelor Republicii Moldova, contrar interdicțiilor aplicate în privința acestuia ș.a..

Cu referire la declarațiile inculpatului Leșno Alexandru, oferite în prima instanță, potrivit cărora nu recunoaște vina în comiterea faptei incriminate, apreciindu-le conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a constatat că, declarațiile date prezintă o modalitate de apărare a inculpatului, cu scopul de a fi exonerat de răspundere penală, pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Referitor la declarațiile inculpatului, potrivit cărora informațiile în legătură cu suma pe care i-o datora, comunicate de către Ivașciuc Iacov și executorul judecătoresc, cât și organelor procuraturii sunt false, instanța de apel a menționat că această datorie în mărime de 102 500 dolari SUA și 131 000 Euro a fost constatată prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 iunie 2015, care este una irevocabilă și executorie, precum și se bucură de puterea lucrului judecat și nu poate fi pusă la îndoială.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă.

Instanța de apel a reținut că, latura subiectivă a infracțiunii este manifestată prin intenția directă a inculpatului Leșno Alexandru, care își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora. Prin urmare, cunoscând despre punerea în executare silită a hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 iunie 2015, prin care s-a dispus încasarea mijloacelor bănești din contul inculpatului Leșno Alexandru în beneficiul lui Ivașciuc Iacov, fiind sancționat contravențional pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea executării hotărârii nominalizate, a continuat să se eschiveze și să evite executorul judecătoresc Gavrilan Natalia.

Intenția directă a inculpatului Leșno Alexandru se confirmă și prin declarațiile martorului Gavrilan Natalia, potrivit cărora „pe parcurs, debitorul/inculpatul Leșno Alexandru s-a prezentat la sediul biroului executorului judecătoresc și i-a propus creditorului Ivașciuc Iacov o sumă mai mică în vederea stingerii datoriei, cu care ultimul nu a fost de acord, astfel, Leșno Alexandru comunicându-i că nu-i va achita nici-o sumă.”

La aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Leșno Alexandru, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

S-a stabilit că în privința inculpatului Leșno Alexandru careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost depistate.

Conform prevederilor art. 16 Cod penal infracțiunile comise de inculpat se califică ca infracțiune ușoară.

Astfel, instanța de apel a conchis că, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, luând în considerație că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, anterior nejudecat, nu și-a recunoscut vina, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, până în prezent nu a executat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iunie 2015, se eschivează de la examinarea cauzei în privința sa, a încălcat interdicția de a nu părăsi țara, în lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, instanța de apel a considerat că, corectarea și reeducarea inculpatului Leșno Alexandru este posibilă doar prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse privative de libertate în limitele prevăzute de sancțiunea art. 320 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, potrivit art. 72 Cod penal.

În acest context, instanța de apel consideră inoportună aplicarea pedepsei sub formă de amendă, dat fiind faptul că în speța în cauză inculpatul este sancționat pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești privind încasarea unei sume bănești din contul lui Leșno Alexandru, care până în prezent nu și-a executat obligația față de Ivașciuc Iacov, iar aplicarea pedepsei sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, nu și va atinge scopul pedepsei, inculpatul eschivându-se inclusiv de la instanța de judecată, mai mult în ședința de judecată a instanței de apel inculpatul nu s-a prezentat și nu a fost pusă în discuție acordul inculpatului în vederea aplicării pedepsei sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, din care motive consideră oportun a-i aplica inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, care ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său, atitudinea față de membrii societății și securitatea patrimoniului persoanei.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă că, instanța de apel unilateral a examinat cauza și a casat hotărârea primei instanțe, selectiv motivând hotărârea sa. De asemenea, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 septembrie 2015 a fost casată, cu remiterea cauzei la rejudecare, iar din adresa Judecătoriei Hâncești din 09 martie 2017 adresată Procuraturii mun. Chișinău rezultă că, examinarea cauzei contravenționale este pendinte pe rolul instanței, fapt care determină concluzia că, la acest moment inculpatul Leșno Alexandru nu este recunoscut vinovat prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru comiterea contravenției de neexecutare sau eschivare de la executarea unei hotărâri judecătorești.

6. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, luând în considerație referința procurorului, Colegiul penal lărgit consideră recursul declarat întemeiat și urmînd a fi admis.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs, când apelul a fost greșit admis, casează hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe.

Din conținutul recursului declarat de către apărătorul inculpatului, rezultă că acesta critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală – *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul concluzionează că, decizia instanței de apel urmează a fi casată cu menținerea sentinței primei instanțe din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de recurs constată următoarele:

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iunie 2015, s-a dispus încasarea de la Leșno Alexandru în beneficiul lui Ivașciuc Iacov a datoriei în mărime de 102500 dolari SUA și 131000 Euro.

Astfel, Leșno Alexandru fiind obligat să execute hotărârea judecătorească menționată prin intermediul a numeroase acțiuni de executare silită întreprinse de către executorul judecătorec Gavrilan Natalia, prin diferite metode s-a eschivat de la cerințele executorului judecătorec, context în care în adresa Judecătoriei Ialoveni a fost înaintat procesul-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale de neexecutare intenționată sau eschivare de la executarea hotărîrii judecătorești în baza art. 318 din Codul contravențional.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 septembrie 2015 Leșno Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 din Codul contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 1000 lei pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărîrii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 iunie 2015.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 septembrie 2015 a fost casată, cu remiterea cauzei la rejudecare, iar din adresa Judecătoriei Hîncești din 09 martie 2017 adresată Procuraturii mun. Chișinău rezultă că, examinarea cauzei contravenționale este pendinte pe rolul instanței, fapt care determină concluzia că, la acest moment inculpatul Leșno Alexandru nu este recunoscut vinovat prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru comiterea contravenției de neexecutare sau eschivare de la executarea unei hotărîri judecătorești.

În acest aspect, motivele invocate de recurent la pct. 5 al prezentei decizii, referitor la menținerea sentinței primei instanțe, instanța de recurs le consideră

întemeiate, deoarece instanța de apel neîntemeiat l-a condamnat pe Leșno Alexandru, în baza art. 320 Cod penal.

Astfel spus, instanța de apel, casând sentința nu a luat în considerație că, pentru a putea fi recunoscut vinovat Leșno Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 din Codul penal, inițial persoana urmează a fi *sanționată* pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 318 din Codul contravențional, deoarece această condiție rezultă din însăși dispoziția normei penale a art. 320 alin. (1), după care debitorului urmează a-i fi acordat un nou termen de executare, cu întreprinderea de către executorul judecătoresc a unor noi acțiuni de executare, inclusiv silită, or în vederea evitării dublei incriminări și incompatibilității cu principiul *non bis in idem*, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii judecătorești sub aspect penal urmează a fi constatată după aplicarea sancțiunii contravenționale în baza hotărârii judecătorești, însă, în prezenta cauză, această hotărâre a fost casată de instanța de recurs. Prin urmare, în privința lui Leșno Alexandru lipsește sancțiune contravențională obligatorie pentru aplicarea prevederilor art. 320 Cod penal.

În acest context, instanța de apel, examinând cauza în procedura apelului, a ajuns la concluzia diametral opusă decât prima instanță, motivarea fiind expusă în pct. 4.1 din prezenta decizie, greșit a admis apelul.

În consecință, Colegiul penal lărgit va admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, întrucât apelul a fost greșit admis.

7. În conformitate cu prevederile art. 431, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în privința lui *Leșno Alexandru XXX* și menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 aprilie 2017, deoarece apelul a fost greșit admis.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *18 februarie 2020*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Iurie Bejenaru